

Boş Teselli

— keskin2011 · 15 Mayıs 2015

agopun meyhanesindeyim vakit gece yarısı
sanki çare olacakmış gibi
içkimi yudumlayıp demleniyorum ağır ağır
unutmak istiyorum yaşananların bıraktığı hasarları
atmak istiyorum üzerimdeki ağırlıkları
herkes kendi halinde
kimi üzgün kimi neşeli
yüzlerde çeşit çeşit ifade
çalıyor pikapta hicaz bir şarkı
ediyor eşlik kederlere
loş ışıklar altında içeri girer bir kadın
indirir gözlüğünü gözlerine tanınmak istemez
gezer masalarda tek tek gözleri
üzgün ve bitkin bir halde biçare
belliki aradığı yoktur içeride
oturur en tenha köşede ki masaya
bir sigara çıkarır ve yakar
seslenir meyhaneciye
masayı donat der usulca
bir kaç çerez ve rakısı almıştır yerini
yarış edercesine çeker sigarasındaki dumanı
fondipler kadehindeki son yudumu
sığınmıştır alkole
çoktan yarılanmıştır sakın
arada kesik kesik öksürüyordu
boğazı yırtılıp ciğerleri parçalanırcasına
kendinle bir hesaplaşma içindeydi sanki
ne olacaksa olsun der gibiydi
hayatı hayalleri geleceği tükenmişti
içtiği o son yudumda bitmişti zaten hayalleri
müziğin sesi yükseldikçe kapanıyordu gözleri
masanın üstüne düşüyordu başı
anlık avuntular da son bulmuş
kalmıştı gerçeklerle yüzyüze
belli ki derindi yarası

meyhane çözüm deęil
unutulmuyor aşk acısı ...

Refik
15 . 05 . 2015
İstanbul